

den nørrejhdfte Kreditforening for Landejendomme, idet man der svarer 4 Kr. aarlig af et Laan paa 1,000 Kr. — saa ville Interessenterne dog ikke komme til at slippe med en mindre aarlig Ydelse i det hele, idet de ville komme til at svare mere til Administrationsomkostningerne, i hvert Fald i en lang Arraæffe. Det kan ikke undgaaes, dels fordi denne Forening er mindre end de bestaaende, og rimeligvis altid vil blive mindre, dels ogsaa fordi den i Forhold til Hovedstolen vil faa et større Ublaansomraade, da den er beregnet paa at omfatte hele Landet. Men naar en Kreditforening har et stort Ublaansomraade i Forhold til sin Hovedstol, saa virker det ogsaa i Retning af at forøge Administrationsomkostningerne. Det kan ikke undgaaes, at dette Forhold virker ind derpaa. Jeg skal til Sammenligning ophjse, hvorledes det vil stille sig for en Interessent i den nørrejhdfte Kreditforening for Landejendomme og for en Interessent i den her paatænkte Kreditforenings Afdeling for delvis amortifiable Laan. Tænk man sig, at der i en Ejendom, der er vurderet til 30,000 Kr. gives et Laan paa 15,000 Kr. i den ny Kreditforening, hvoraf de 10,000 Kr. ere ikke amortifiable, medens de 5,000 Kr. skulle amortiseres, saa skulde der efter de Statutter, som i Fjor vare fremme i Lands-tinget, naar det var et $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan, svares 3.65 pCt. i alt af den ikke amortifiable Del af Laanet, det er 365 Kr. om Aaret og 4.7 pCt. af den amortifiable Del af Laanet, det er 235 Kr. om Aaret, i alt altsaa 600 Kr. om Aaret. Men af et Laan paa 15,000 Kr. i nørrejhdfte Kreditforenings $3\frac{1}{2}$ pCt.s Afdeling betales der altsaa det samme aarlige Bidrag, nemlig 600 Kr. Saa den eneftte Forskel, der vil blive paa en Interessents Stilling i denne Afdeling af den ny Kreditforening og en Interessents Stilling i den nørrejhdfte Kreditforening, der hver skulde 15,000 Kr., er den, at medens Interessenten i den viboragfte Kreditforening svarer 60 Kr. aarlig til Amortifikation, saa vil Interessenten i den ny Kreditforening af den samme aarlige Ydelse kun svare 50 Kr. aarlig til Amortifikation, medens det øvrige gaar til Administrationen. Men saa bange skal man ikke være for Amortifikationen, at man hellere vil give det samme Beløb til Administrationsomkostninger. For øvrigt har man før været inde paa noget lignende, som her søges indført med de delvis amortifiable Laan. Da Kreditkassen for Østifterne blev oprettet, gjorde man et lignende Forsøg. Da delte man Gælden i en første Klases Gæld og en anden Klases Gæld saaledes, at første Klases Laan ikke maatte overstige $\frac{3}{10}$ af Vurderingssummen, og anden

Klasse var den Del af Laanet, som eventuelt gik derober. Af første Klases Gælden skulde der saa svares et meget mindre aarligt Beløb til Amortifikation end af anden Klases, saa at det i Grunden var samme Tanke, man her var inde paa den Gang. Men det varede ikke ret mange Aar, før Kreditkassen fandt sig foranlediget til at forlade denne Fremgangsmaade.

Saa er der blot tilbage de ikke amortifiable Laan; det er muligt, der er nogen Grund til at indføre disse paa Kreditforeningsomraadet; men større Trang, tror jeg dog ikke, der er dertil; thi de, der kunne nøjes med $\frac{1}{3}$ af Vurderingssummen, og stort ud der over gaar det ikke an at hde i fast uamortifiable Laan, have en ret let Afgang til at erholde gode Laan i Sparekassen, af Overformynderiet, eller af forskellige andre offentlige og private Midler. Der habes altsaa en let Afgang til at faa Laan indtil en $\frac{1}{3}$ af Ejendommens Vurderingssummer. Der er jo imidlertid den Ulempe ved disse Laan, at de ikke ere uopstigelige fra Kreditors Side, i alt Fald kun for et begrændset Mæemaal, og det er derfor nok muligt, at det kan være rigtigt, at man indfører den Slags Laan ved Kreditforeningerne; men man behøver dog ikke derfor at gaa til at oprette ny Kreditforeninger; thi de bestaaende have jo vist ved det Andragende, som de i Fjor indgav til Regering og Rigsdag, at de ønske netop at faa Lov til at indføre den Slags Laan, og det forekommer mig, rent bortset fra det uheldige i at oprette ny Kreditforeninger, af de Grunde, som allerede ere nævnte, at det maatte være meget heldigere og naturligere, at man bad de bestaaende Kreditforeninger, som have en lang Erfaring, og som have virket godt og heldigt, gøre Forsøg med det ny Princip, end af den Grund at oprette ny Kreditforeninger. Jeg tror ogsaa, at hvis man opretter en ny Kreditforening blot for give den Slags faste Laan, vil en saadan komme til at føre en meget kummerlig Tilværelse. Som jeg nu har udviklet, kan jeg derfor ikke se, at der er den mindste Grund til, at der bliver oprettet en ny Kreditforening, som den foreslaede. De Pantter, den ny Forening skulde komme til Gode, have let Afgang allerede nu til Oprettelsen af Kreditforeningslaan, og det af det ny Princip, som det maaste kan være rigtigt at optage, ere de bestaaende Kreditforeninger, villige til at gennemføre. Som Forslaget foreligger, kan jeg derfor ikke finde, at det bør vedtages. Der er ingen Trang til en saadan Kreditforening, og den vilde efter min Mening snarere gøre Skade end Gavn. Havde Forslaget derimod fore-